

Číslo konania: KPUPO-2020/16470-5/82586/PI
Vybavuje/kontakt: Mgr. E. Poláková/+421 53 2452 124
Prešov 13. 10. 2020

Krajský pamiatkový úrad Prešov podľa ustanovenia § 11 odsek 1 a odsek 2. písm. d) zákona číslo 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu (ďalej len „pamiatkový zákon“) ako vecne a podľa ustanovenia § 9 odsek 5 pamiatkového zákona miestne príslušný správny orgán na úseku ochrany pamiatkového fondu, archeologických nálezov a archeologických nálezísk v znení neskorších predpisov a podľa ustanovenia § 46 zákona číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších zmien a doplnkov vydáva toto

rozhodnutie:

Krajský pamiatkový úrad Prešov (ďalej aj „KPÚ Prešov“ a „správny orgán“) podľa ustanovenia § 33 odsek 6 pamiatkového zákona a vyhlášky Ministerstva kultúry SR č. 253/2010 Z. z., ktorou sa vykonáva pamiatkový zákon v znení vyhlášky č. 231/2014 Z. z., po preskúmaní žiadosti podanej dňa 07. 10. 2020 Rímskokatolíckou cirkvou, farnosť Spišský Štvrtok, zastúpenou správcom farnosti ThLic. Jozefom Sukeníkom OFMConv., Námestie Slobody 4, 053 14 Spišský Štvrtok, ktorá je vlastníkom národnej kultúrnej pamiatky (ďalej aj „NKP“) – **Kláštor minoritov, pamiatkový objekt Kaplnka r. k. Nanebovzatia Panny Márie v Spišskom Štvrtku (súp. č. 256, parcela č. KN-C 1, kat. územie Spišský Štvrtok)**, zapísanej v Ústrednom zozname pamiatkového fondu SR v registri nehnuteľných kultúrnych pamiatok pod číslom 817/3 Vs a nachádzajúcej sa v ochrannom pásme nehnuteľných národných kultúrnych pamiatok - Spišský Štvrtok, Kláštor minoritov a Sídliisko opevnené (Myšia Hôrka), pre usmernený rozvoj prostredia, ktoré rozhodnutím PÚ-2012/130-9/1137/GUL zo dňa 08. 02. 2012 vyhlásil Pamiatkový úrad SR, a po preskúmaní reštaurátorskej dokumentácie rozhodol, že

súhlasí

s predloženou reštaurátorskou dokumentáciou „Správa z reštaurátorského výskumu a návrh na reštaurovanie. Kláštor minoritov. Obnova stredovekej kaplnky r. k. Nanebovzatia Panny Márie v Spišskom Štvrtku – č. ÚZPF 817/3, 1. nadzemné podlažie (dolná kaplnka)“, ktorý vypracoval Mgr. art. Martin Kukura, Mgr. art. Peter Mlích, v roku 2020 **s týmito podmienkami.**

1. Pred samotným reštaurovaním kaplnky zabezpečiť všetky historické prvky (vitráže, dlažba, mobiliár, dvere a pod.) tak, aby nedošlo k ich poškodeniu, znečisteniu alebo zničeniu.
2. Nefunkčné, nepoužívané a nevhodné rozvody a technické zariadenia odstrániť.
3. Vitráže na oknách a v schodiskovom priestore, drevené dvere v schodiskovom priestore a pri vstupe do podzemnej chodby obnoviť umelecko-remeselným spôsobom príslušným odborným pracovníkom a KPÚ Prešov predložiť technologický postup plánovaných prác a použitých materiálov.
4. Po konzultácii s KPÚ Prešov predložiť na odsúhlasenie výrobnú dokumentáciu pultovej striešky nad nástennou maľbou Ukrižovania na južnej fasáde kaplnky.

Ostatné podmienky:

KPÚ Prešov si v zmysle ustanovenia § 33 odsek 10 pamiatkového ponechá jedno vyhotovenie Správy z reštaurátorského výskumu a návrhu na reštaurovanie pamiatky na vykonávanie štátneho pamiatkového dohľadu.

Podľa ustanovenia § 33 odsek 7 pamiatkového zákona reštaurovanie môže vykonávať len fyzická osoba, ktorá má odbornú spôsobilosť podľa osobitného predpisu t. j. M1 – Reštaurovanie nástennej maľby, historickej omietky a muriva v interiéroch a exteriéroch historickej architektúry a S6 - Reštaurovanie kamenných polychrómovaných sôch, kamenných architektonických článkov, muriva a nadväzujúcich omietok v interiéroch a exteriéroch objektov historickej architektúry (ďalej iba „zodpovedný reštaurátor“).

K zásadným etapám reštaurovania budú zvolávané kontrolné dni za účasti vlastníka, zodpovedného reštaurátora a zástupcu KPÚ Prešov, účelom bude prezentácia doposiaľ realizovaných prác a ďalšieho zamýšľaného postupu reštaurovania.

Počas reštaurovania bude vedený reštaurátorský denník, ktorý bude prílohou dokumentácie vykonaných reštaurátorských prác.

Ak v priebehu reštaurovania dôjde k novým skutočnostiam alebo k odkrytiu nepredpokladaného nálezu, zodpovedný reštaurátor je povinný práce prerušiť až do vydania rozhodnutia KPÚ Prešov a o ďalšom postupe rozhodne najneskôr do troch pracovných dní od prerušenia prác.

Akúkoľvek závažnú zmenu oproti odsúhlasenej reštaurátorskej dokumentácii nad rámec tohto rozhodnutia je vlastník i zodpovedný reštaurátor povinný prerokovať a odsúhlasiť správnym orgánom, ktorý ho vydal, t. j. KPÚ Prešov.

Termín začiatku reštaurovania a predpokladaný koniec reštaurovania je vlastník povinný oznámiť vopred KPÚ Prešov, pracovisko Levoča.

Po ukončení reštaurátorských prác vyhotoví oprávnená osoba Dokumentáciu vykonaných reštaurátorských prác a bude obsahovať náležitosti podľa ustanovenia § 6 vyhlášky Ministerstva kultúry SR č. 253/2010 Z. z., ktorou sa vykonáva pamiatkový zákon v znení vyhlášky č. 231/2014 Z. z., bude v textovej i fotografickej forme prezentovať skutočne vykonané zásahy do NKP, ich rozsah a formu, špecifikuje použité materiály, postupy, technológiu i záverečné úpravy ako aj požiadavky na ďalšiu údržbu. KPÚ Prešov v zmysle ustanovenia § 33 odsek 6 pamiatkového zákona vydá osobitné rozhodnutie o tomto stupni reštaurátorskej dokumentácie.

Štátny pamiatkový dohľad na úseku ochrany pamiatkového fondu bude vykonávať KPÚ Prešov.

Odôvodnenie:

Krajský pamiatkový úrad Prešov preskúmal žiadosť podanú dňa 07. 10. 2020 Rímskokatolíckou cirkvou, farnosť Spišský Štvrtok, zastúpenou správcom farnosti ThLic. Jozefom Sukeníkom OFMConv., Námestie Slobody 4, 053 14 Spišský Štvrtok, ktorá je vlastníkom NKP - Kláštor minoritov, pamiatkový objekt Kaplnka r. k. Nanebovzatia Panny Márie v Spišskom Štvrtku (súp. č. 256, parcela č. KN-C 1, kat. územie Spišský Štvrtok), zapísanej v Ústrednom zozname pamiatkového fondu SR v registri nehnuteľných kultúrnych pamiatok pod číslom 817/3 Vs a nachádzajúcej sa v ochrannom pásme nehnuteľných národných kultúrnych pamiatok - Spišský Štvrtok, Kláštor minoritov a Sídliško opevnené (Myšia Hôrka), o vydanie rozhodnutia o predloženej reštaurátorskej dokumentácii „Správa z reštaurátorského výskumu a návrh na reštaurovanie. Kláštor minoritov. Obnova stredovekej kaplnky r. k. Nanebovzatia Panny Márie v Spišskom Štvrtku – č. ÚZPF 817/3, 1. nadzemné podlažie (dolná kaplnka)“, ktorý vypracoval Mgr. art. Martin Kukura, Mgr. art. Peter Mlích, v roku 2020. Reštaurátorská dokumentácia bola odovzdaná v dvoch zväzkoch, pričom v prvom zväzku je spracovaný reštaurátorský výskum a návrh na reštaurovanie a v druhom zväzku fotodokumentácia s popismi.

Vlastníctvo národnej kultúrnej pamiatky bolo overené KPÚ Prešov na katastrálnom portáli a podľa výpisu z listu vlastníctva č. 549, kat. územie Spišský Štvrtok je jej vlastníkom Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Spišský Štvrtok, Námestie Slobody 4, 053 14 Spišský Štvrtok.

Návrh na reštaurovanie je vypracovaný v intenciách ustanovenia § 5 odsek 2 vyhlášky Ministerstva kultúry SR č. 253/2010 Z. z., ktorou sa vykonáva pamiatkový zákon v znení vyhlášky č. 231/2014 Z. z. a rešpektuje podmienky určené rozhodnutím o zámere na reštaurovanie č. PO-10/3178-02/9311/Vk zo dňa 09. 12. 2010. Reštaurátorský výskum bol realizovaný nedeštruktívnymi metódami – vizuálnym prieskumom a deštruktívnymi metódami - petrografickým rozborom kameňa (Petrografický rozbor vzoriek hornín, Kláštor minoritov, obnova stredovekej kaplnky r. k. Nanebovzatia Panny Márie v Spišskom Štvrtku ÚZPF č. 817/3, vyhotovil RNDr. Miroslav Lipovský, Bratislava, 09/2020), diagnostikou muriva (Diagnostika muriva, prieskum kameňa a malty rebier a stien obvodového plášťa, vypracovaný Ing. Jozefom Zavadským) a sondážnym prieskumom s vyhodnotením stratigrafie vrstiev. Súčasťou výskumu bolo podrobné fotografické zdokumentovanie súčasného stavu pamiatky.

Reštaurátorský výskum sa opieral aj o poznatky uvedené v architektonicko-historickom výskume „Kláštor minoritov, časť Kaplnka pohrebná, č. v ÚZPF č. 817/3 v Spišskom Štvrtku, architektonicko-historický výskum“, spracovaný Ing. arch. Magdalénou Janovskou, v spoluautorstve s PhDr. Máriou Novotnou a Mgr. et Mgr. Vladimírom Olejníkom v roku 2016. Súčasťou pamiatkového výskumu bola aj Správa o materiálovom prieskume (J. Hradilová, D. Hradil – ALMA Praha, 2016), ktorá bola zároveň aj podkladom pre reštaurátorský výskum nástennej maľby Ukrižovania na južnej fasáde kaplnky a je zahrnutá v tejto reštaurátorskej dokumentácii. Reštaurátorský výskum zároveň zohľadňuje aj prípravnú dokumentáciu obnovy: „Kaplnka pohrebná v Spišskom Štvrtku. Príprava obnovy kaplnky. Pamiatka zapísaná v ÚZPF pod č. 817/3. Odborný posudok – diagnostika príčin jestvujúceho stavu zvlhnutia obvodových murív kaplnky“, hlavný projektant Marta Pichová s. r. o., Bratislava v roku 2017 a následne aj projekt sanácie „Kaplnka pohrebná v Spišskom Štvrtku. Prípravná a projektová dokumentácia. Projekt sanácie pre zníženie vlhkosti v obvodových stenách – príprava pre reštaurovanie interiéru kaplnky“, zodpovedný projektant Ing. Marta Pichová, spol. Marta Pichová s. r. o., Mečíkova 59, Bratislava v 12/2017, ktorý bude následne doplnený na základe výsledkov tohto reštaurátorského výskumu a návrhu na reštaurovanie.

Súčasná podoba NKP je výsledkom ôsmich stavebných etáp stavby a stavebnej úpravy, ktorej počiatky siahajú po 15. stor. (1450-1460), v najstaršej etape vznikla dvojpodlažná dispozícia kaplnky s polygonálnym záverom na východnej strane ako prístavba k staršiemu Kostolu sv. Ladislava. Kaplnka vznikla podľa architektonického návrhu viedenskej dielne pracujúcej na stavbe Dómu sv. Štefana vo Viedni, podľa plánov Hansa Puchsbauma. Návrh bol zrealizovaný s istými modifikáciami (našiel sa v zbierke stredovekých kresieb tejto stavebnej huty). Krátko po dostavbe kaplnky bola na južnom múre namaľovaná nástenná maľba Ukrižovania s Pannou Máriou a sv. Jánom Evanjelistom. Po roku 1635 bolo upravované schodisko prepájajúce horné a dolné podlažie, kde boli zrejme použité pôvodné kamenné prvky. Okolo roku 1776 došlo k barokovej prestavbe, kedy sa kaplnka spojila podzemnou chodbou s kláštorom. K poškodeniu objektu došlo v roku 1869 pri požiari strechy. V rokoch 1896 - 1903 došlo k výrazným novogotickým zásahom do architektonického výrazu kaplnky realizovaných Ottom Sztehlom a Ladislavom Steinhauzom, iniciátorom obnovy bol gvardián rehole minoritov Alfonz Gmitter. V 20.- 40. rokoch 20. stor. boli ďalšie úpravy a zároveň realizovaný odvetrávací kanál na západnej strane kaplnky. Z dominantnej neskorogotickej stavebnej etapy je zachované základné konštrukčné, dispozičné a hmotovo priestorové riešenie kaplnky, z renesančnej schodisko v interiéru kaplnky (a iné), z barokovej prepojenie kaplnky s kostolom (a iné), z novogotickej stavebnej etapy je zachovaných viacero hodnotných umelecko - remeselných a a v hornej kaplnke aj výtvarných prvkov.

Predmetom tohto reštaurátorského výskumu boli všetky kamenné prvky, historické vrstvy v interiéru a exteriéri 1. NP kaplnky (dolnej kaplnky), zároveň bol realizovaný reštaurátorský výskum aj na nástennej maľbe Ukrižovania na južnom múre v exteriéri kaplnky.

Objekt kaplnky je v súčasnosti výrazne poznačený vlhkosťou a podľa odborného posudku – diagnostiky príčin jestvujúceho stavu zvlhnutia obvodových murív kaplnky už v 1. pol. 20. stor. si zhoršujúci stav kaplnky spojený so zavlňaním vyžiadala viaceré opravy. V roku 1915 a 1924 boli vykonané práce na odvlhčení najmä na západnej strane kaplnky a podzemnej spojovacej chodby. V rokoch 1935 - 1936 sa realizovali ďalšie opravy vo vnútri dolnej kaplnky, pričom steny aj schodisko

dostali nové omietky. Exteriér kaplnky tvoria tesané kamenné kvádre, kde bol použitý vysoko kvalitný materiál odolný voči poveternostným vplyvom s nízkou mierou nasiakavosti, hlavne pri novogotickej obnove s použitím nevhodných cementových tmelov. V súčasnosti však dochádza k obtekaniu, oprskávaniu a navlhaniu ich povrchu dažďovou vodou a následnej degradácii kameňa vplyvom mrazov. Obvodové murivá sú značne popraskané, pri dažďoch dochádza cez otvorené škáry a praskliny k prieniku vody do hĺbky muriva, cez škáry v travertínových blokoch vonkajšieho schodiska zateká dažďová voda do klenby spojovacej chody. Obvodové steny spodnej úrovne kaplnky 1. NP sú zahĺbené čiastočne pod terénom. Povrch terénu pri fasádach je obetónovaný, škárami a prasklinami preniká dažďová voda do podlažia, ale kvôli uzavretiu povrchom betónom sa nemôže odpariť a dochádza k dotovaniu zeminy okolo murív vodou. Zavíhanie murív pod terénom zároveň poškodzuje výtvarnú výzdobu stien spodnej kaplnky, interiér kaplnky je nevetraný, s plesňami. Podlahy v interiéri sú vydláždené viacerými typmi cementovej dlažby s kobercovými vzormi, s kamenným pásom po obvode stien, pri styku kameňov a dlažbou s otvorenými škárami, ktoré umožňujú vnik vody. V stenách sa nachádza množstvo zvislých prasklín. Omietka na obvodových stenách interiéru kaplnky je pokrytá výkvetmi solí. Omietky v spodnej kaplnky sú viditeľne sflakatené a poškodené vplyvom zvýšenej vlhkosti, čím dochádza k strate farebnosti výmaľby, sú tam výkveti solí, plesne, omietka je popraskaná a pod. Kamenné stupne schodiska do spojovacej chodby kaplnky s kláštorom sú atakované vodou a vlhkosťou z bočných strán v dotyku s extrémne zavlhnutým murivom, omietky sú zdegradované vlhkosťou a voda presakuje cez kamenné murivo klenby až na podlahu, s plesňami. Príčinami týchto poškodení je dažďová voda, zemná vlhkosť, kondenzácia vodných pár na vnútorných povrchoch, nevetranie priestorov, v sondách do betónu nad klenbou podzemnej chodby sa zistila prítomnosť asfaltu, medzi opornými piliermi sa nenachádzajú vzduchové kanály, ktoré boli navrhnuté v škici z r. 1923 a pod. Ide o celý komplex príčin, ktorých následkom je zhoršujúci sa stav dolnej kaplnky.

Podľa reštaurátorského výskumu stav omietok a malieb v interiéri je vo výrazne narušenom stave. Následkom horeuvedených príčin spojených s vlhkosťou dochádza k enormnému vlhnutiu stien s ich zasolením, k opadávaní farebnej vrstvy výmaľby a poškodzovaniu kamenných článkov. Nepriaznivý stav spôsobil aj použitie cementových mált pri obnove na prelomu 19/20.stor. a v 1. pol. 20. stor., ako aj uloženie kameninovej/betónovej podlahy do betónového lôžka dotiahnutého k zvislým stenám. Pri novogotickej obnove boli steny opatrené cementovou omietkou, vnútorné kamenné súčasti okien boli vymenené, tvarovo pozmenené a doplnené vitrážami. Maľby a omietky boli v kaplnke realizované v niekoľkých fázach. V 2. pol. 15. stor. - 1550/60 bol na povrchu omietok a kamenných blokoch vápenný náter maslového tónu. Náter bol aj na príporách a rebrách klenby, kde slúžil ako podklad pod ďalšiu farebnú úpravu s červenou a okrovou farebnosťou. Tmavšie červené fragmenty sa našli aj na sokli. Na schodisku sa nachádzal vápenný náter – pačok. Červený pás oddeľuje spodnú časť schodiska len s vápenným náterom a vrchnú s maliarskou výzdobou z 19. stor. V 17. - 18. stor. je povrch výmaľby biely so šedými plochami. Našli sa aj tmavšie šedé a biele linky, ktoré ohraničovali jednotlivé polia stien a klenby. Na západnej stene so združeným oknom sa našla biela/bielosivá vápenná vrstva. Novogotické vrstvy majú už cementovovápenné omietky, ktoré sú pokryté maliarskou geometrickou a rastlinnou výzdobou (zachované sú aj fragmenty nápisov, lambrekýn a pod.), pričom sa jednotlivé novogotické vrstvy z 19. a 20. stor. vzájomne prekrývajú. Maľby sú však jednoduchšie ako v hornej kaplnke. Spojivom pre maliarsku výzdobu v 19. a 20. stor. bol však glej, ktorý v spojení s hlinkami stratil vo vlhkom prostredí spoje pojivé vlastnosti. Tieto farebné vrstvy boli krehké a časom odchádzali od podkladu. Dôsledkom toho a v spojení s cementovými omietkami, ktoré vlhkosť zvýrazňovali boli tieto maľby postupne poškodzované a degradované. Maľby sú zároveň pokryté nánosmi nečistôt, na južnej a východnej stene sa na povrchu objavujú výrazné solné výkveti a v spodných častiach sa objavujú riasy. Kamenné bloky v miestach spojov boli v 20. stor. opätovne pretmelené tvrdým cementovým tmelom, nekvalitne zapracovaným, na oknách boli osadené kovové sieťky v rámoch, ktoré znečisťujú kamennú hmotu.

Nástenná maľba Ukrižovania je realizovaná v technike secco (vaječná tempera) bezprostredne na povrch kameňa, ktorý bol upravený len tenkým podkladom s bielkovinovým spojivom (zachovanosť cca 20% z celkovej plochy výjavu), so sekundárnymi premaľbami v 19. a 20. stor. rešpektujúcimi pôvodnú maľbu, avšak s nevhodnými tmelmi.

V návrhu postupu a technológie reštaurovania v predmetnej dokumentácii na str. 147-156 sú navrhnuté optimálne metódy reštaurovania tak, aby sa pri reštaurovaní NKP a jej časti neohrozili, nepoškodili ani nezničili a aby bola zachovaná jej autenticita a pamiatková podstata s ohľadom na celkový technický stav a eliminovaním nevhodných zásahov z minulých období. Cieľom reštaurátorsko-konzervátorského zásahu v interiéri a exteriéri 1. NP kaplnky (dolnej kaplnky) je fyzická záchrana najmä pôvodných prvkov a omietok a ich vhodná estetická prezentácia. Je potrebné v prvom rade odstrániť príčiny najväčšej degradácie hmoty spojenej so zavlhnutím muriva – odsolením, spevnením, elimináciou poškodených častí a ich uzatvorením. Kamenné prvky je nutné stabilizovať vyplnením vymytých a vypraskaných spojovacích škár. Súčasný stav si vyžaduje aj výmenu, resp. vložkovanie poškodených kamenných architektonických prvkov. Zachované budú kamenné, omietkové a maliarske prvky tak, ako boli vytvorené v období vzniku kaplnky medzi rokmi 1450 - 1460, s rešpektovaním viacerých neskorších doplnkov (renesančné schodisko, vstup do podzemnej chodby) a niektorých zásahov z prelomu 19. - 20. stor. (dlažby, vitráže), rovnako sa budú rešpektovať a prezentovať vhodné doplnky absentujúcej pôvodnej kamennej hmoty.

Stav malieb a nadväzujúcich omietok v interiéri spodnej kaplnky je havarijný, cementové omietky sú nepriedušné a pri výraznom zavlhaní kaplnky spôsobujú nenávratný rozpad pôvodnej kamennej hmoty a muriva. Pôsobenie vlhkosti spôsobuje rozpad aj samotných omietok a novogotických malieb, ktorých pigmenty sú pojené glejovým pojivom, ktoré v dôsledku vlhkosti strácajú svoje pojivé vlastnosti a tak maliarska výzdoba práškovie, syje sa a odlupuje. Rovnako odstránenie premaľby z 20. stor. by bola technologicky náročná a požadovaný výsledok by sa nedal zaručiť, veľká časť by sa zrejme vôbec nedochovala a bolo by nutné ju rekonštruovať. Rovnako pri zachovaní cementových omietok by nebolo možné zaručiť kvalitné, úspešné a funkčné odvlhčenie objektu, a preto je v reštaurátorskej dokumentácii navrhnuté v celom rozsahu odstránenie nevhodných cementových omietok s nadväzujúcou novogotickou maliarskou výzdobou, s čím KPÚ Prešov po celkovom posúdení reštaurátorského výskumu súhlasí. Po odstránení omietok z kon. 19. stor. sa odkryje primárna a ďalšie hodnotné sekundárne historické a maliarske vrstvy zo 17.- 18. stor., pričom niektoré súvisia so stavebnými úpravami v dolnej kaplnke, ktoré sa budú rešpektovať. Stav a presný rozsah zachovania týchto vrstiev bude možné určiť až po celoplošnom odkryve a odstránení novogotických vrstiev, následne sa po zhodnotení stavu určí aj ďalší postup a spôsob prezentácie primárnych a sekundárnych omietok a náterov. Nástená maľba Ukrižovania bude prezentovaná aj so sekundárnymi premaľbami, s konsolidáciou kamenného pieskovcového podkladu.

Presný postup prác pri reštaurovaní spodnej kaplnky a jej súčastí, ako aj nástennej maľby Ukrižovania v exteriéri kaplnky je podrobne uvedený v predmetnej reštaurátorskej dokumentácii na str. 147-156.

Vzhľadom k tomu, že objekt kaplnky je významnou národnou kultúrnou pamiatkou, staré rozvody inštalácií vedené po povrchu rebier klenby, po stenách, staré nevhodné svietidlá, zásuvky a pod. je potrebné odstrániť, nakoľko tie majú rešpektovať pamiatkové hodnoty kaplnky a obnovia sa vhodnou formou rešpektujúc pamiatkové hodnoty NKP, čím sa umocnia jej architektonické, historické a estetické kvality. Zároveň pri reštaurovaní je potrebné zabezpečiť všetky historické prvky (vitráže, mobiliár, podlaha, dvere a pod.) tak, aby nedošlo k ich poškodeniu, znečisteniu alebo zničeniu.

Nad maľbou Ukrižovania navrhuje reštaurátor situovať striešku, ktorá by čiastočne chránila nástennú maľbu pred poveternostnými vplyvmi. Strieška bola viditeľná aj na starších vedutách kaplnky z 2. pol 19. stor. Jej konštrukciu, tvar, materiálové zloženie a umiestnenie je potrebné konzultovať s KPÚ Prešov a vyhotoviť výrobnú dokumentáciu pultovej striešky.

Vitráže na oknách a v schodiskovom priestore, drevené dvere v schodiskovom priestore a pri vstupe do podzemnej chodby budú obnovené umelecko-remeselným spôsobom a KPÚ Prešov požaduje predložiť technologický postup plánovaných prác a použitých materiálov.

Podkladom pre vydanie tohto rozhodnutia je nielen samotný reštaurátorský výskum, ale aj stavebno-technický stav, pamiatkový výskum, zameranie, spracovaná projektová dokumentácia sanácie stavby, aktualizácia list národnej kultúrnej pamiatky a pamiatkové hodnoty objektu ako aj všeobecné princípy a zásady dlhodobu uplatňované pri ochrane a obnove historickej architektúry na Slovensku.

Podkladom konania boli aj medzinárodné charty a konvencie ICOMOS (najmä Aténska, Benátska a Washingtonská charta), ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj Deklarácia NR SR o ochrane kultúrneho dedičstva.

Posúdením predloženej dokumentácie, preštudovaním horeuvedených podkladov a oboznámením sa so skutkovým stavebno - technickým stavom KPÚ Prešov konštatuje, že reštaurovaním za predpokladu dodržania stanovených podmienok ostanú zachované pamiatkové hodnoty NKP.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol Krajský pamiatkový úrad Prešov tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu sa môže účastník konania v súlade s ustanovením § 53 a § 54 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov odvolať na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, t. j. na Krajskom pamiatkovom úrade Prešov, Hlavná 115, 080 01 Prešov, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov je toto rozhodnutie preskúmateľné súdom.

Ing. Eva Semanová
riaditeľka
Krajského pamiatkového úradu Prešov

Doručuje sa

Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Spišský Štvrtok, Námestie Slobody 4, 053 14 Spišský Štvrtok, IČO: 31966519

Na vedomie

Krajský pamiatkový úrad Prešov na založenie do spisu